

ברוך הוא, כמו שבארו בספר רזיאל, בשעור קומה שהוא היה הספר של אדם הראשון.

ובשעורה השכינה בעננים הללו, עולה בחשאי בתפלה בחשאי. וכמה חיות שהולכות באויר, שהם שרפים חשמלים, עשר פתות הם כלם פותחים בפניהם אליה. זהו שכתוב (יחזקאל א) ופניהם וכנפיהם פרדות מלמעלה, לקבל השכינה עליהם. וכשעולה, עולה בכלם בהבלים הללו של הפה, שהם שבעה הבלים שאמר קהלת ושלשה גנוזים.

ובשעורה עליהם, מיד יורד הקדוש ברוך הוא לקבל אותה בכמה צבאות ומחנות. המחנות של השכינה עולות עם השכינה, ומחנות המלך יורדים עליהם, והם המרכבות הפתחונות מהעליונות, ומקבלים אלו מאלו בשמחה בנשיקות. וסוד הדבר, (בראשית כח) והנה מלאכי אלהים עלים וירדים בו. והנה המלאכים של השכינה שנעשית אלהים עולים, ומלאכים יורדים בו אליה.

אשרי תפלת האדם שהיא עושה סלם לשני מחנות המלך והגבירה. ומשום זה, כשעולים מחנות הגבירה, עולים בחשאי, וכשירדים מחנות המלך עליהם, הם מדברים עליהם. באותו הזמן הוא היחוד של הקול והדבור יחד.

יאהרונה, שבשכילו נאמר גדול העונה אמן יותר מן המברך. והרי פרשוה, וכשירדים מחנות המלך, יורדים בקולות. זהו שכתוב (שמות יט) ויהי קול וברקים וענן כבד על ההר וקל שפר חזק מאד. להעלות מאד. שפך דרך המטר - להעלות ענן בחשאי, ולהוריד מטר בקולי קולות. ואין מטר אלא השקאת התורה לשכינה. שהשכינה

קומה דאיהו הנה ספרא דאדם קדמאה. וכד סליקת שכינתא באלין עננין, סליקת בחשאי בצלותא בחשאי. וכמה חיון דאזלין באוירא דאנון שרפים חשמלים, עשר פתות אנון פלהו פתחין גדפיהו לגבה. הדא הוא דכתיב (יחזקאל א) ופניהם וכנפיהם פרדות מלמעלה. לקבלא שכינתא עליהו וכד סליקת, סליקת בכלהון באלין הבלים דפומא, דאנון שבע הבלים דאמר קהלת ותלת גניזין.

וכד סליקת עליהו מיד נחת קודשא בריך הוא לקבלא לה בכמה חילין ומשרין. משרין דשכינתא סלקין עם שכינתא, ומשרין דמלפא נחתין עליהו, ואנון מרפבת תתאין מעלאין, ומקבלין אלין מאלין בחדוא בנשיקו. ורזא דמלה (בראשית כח יב) והנה מלאכי אלהים עלים (דף קטז ע"ב) וירדים בו. והנה מלאכים דשכינתא דאיהי אתעבידת אלהים, עולים ומלאכים יורדים בו לגבה.

זבאה צלותא דבר נש דאיהי איתעבידת סלם לתרין משרין דמלפא ומטרוניתא. ובגין דא פד סלקין משרין דמטרוניתא, סלקין בחשאי, וכד נחתין משרין דמלפא עליהו, אנון ממלן עליהו, בההוא זמנא איהו יחודא דקול ודבור פחדא.

יאהרונה" דבגינה אתמר גדול העונה אמן יותר מן המברך. והא אוקמוהו וכד נחתין משרין דמלפא, נחתין בקלין הדא הוא דכתיב (שמות יט טז) ויהי קול וברקים וענן כבד על ההר וקל שפר חזק מאד. דהכי ארח דמטרא לסלקא עננא בחשאי, ולנחתא מטרא בקולי קולות. ולית מטרא אלא שקיו דאורייתא לגבי שכינתא. דשכינתא איהי שרגא, דאתמר ענן בחשאי, ולהוריד מטר בקולי קולות.